

Szükséges-e Budapesten egy új Dunahíd?

Irta: Hoitsy Pál.

1927 Jan 1.
S. B. M. A. R.

Egy új hidnak a megépítése mindig a közlekedésnek bizonyos megkönnyebbitését jelenti. Tehát időnyerést és kényelemnagyobbodást. Ezért teoriában mindig csak örülni kell annak, ha egy folyót áthidalnak.

Azonban mindjárt más formában jelentkezik a kérdés, mihelyt tekintetbe kell venni az előállandó költségeket. Kivált ha azok jelentékenyek, ami mindig az eset, ha oly hatalmas folyamatot kell áthidalni, minő a Duna. Ilyenkor arányban kell állani az előnyöknek a terhekkel.

Itt mindenekelőtt azt kell megjegyezni, hogy egy új hid csak nagyon szűk határok között élő lakosságnak korlátozott igényeit szolgálhatja. Az első hid, — a lánchid — mindenkinek hasznára volt, aki az ország egyik feléből a másikba igyekezett, s a főváros minden lakójának az érdekeit szolgálta. Egy második hidnak már sokkal kisebb a jelentősége. De ha most még egy újjal szaporítjuk a hidak számát, — mondjuk például a Viziváros és az Arpád-utca között — akkor csak azoknak a városrészeknek adunk bizonyos kedvezményt, amelyek a Lánchid és a Margithid között fekszenek. Az óbudai lakóra ez a hid semmi haszonnal se fog járni, mert általa az ő útja semmivel se lesz rövidebb, ha a balpart bármely pontjára siet is. Viszont a belvárosi vagy józsefvárosi lakó ezentul is átmehet az alábbfekvő valamelyik hidon kerülni nélkül, ha a Vizivárosba igyekszik.

Sőt, a kedvezményben részesülő városrészek előnye is szűk korlátok között fekszik. A vizivárosi lakó csak akkor láthatja hasznát, ha éppen a szemben fekvő városrészben van dolga. Ha ellenben a Belvárosba megy, épp oly fáradsággal átmehet a Lánchidon is. Ha pedig a Külső váci-utca igyekszik: utjába esik a Margithid.

Igy hát szűk határok között lakóknak szűk-körü érdekeivel szemben állanak az előállandó építési költségek.

Hogy áll e tekintetben a dolog?

Tudom, hogy érdekelt körökben népszerűtlen lesz az, amit mondani fogok. Az emberek legnagyobb része nehezen tudja megbocsátani azt, ha valaki kedvenc terveiknek ellene mond. De úgy gondolom, hogy az ilyesmi nem szabadíthat fel valakit annak kijelentésétől, amit igaznak és helyesnek vél.

Foglalkoztam ezzel a kérdéssel s arra a meggyőződésre jutottam, hogy:

nincs Európában oly világáros, mely hidak dolgában oly bőségesen el lenne látva, mint Budapest.

Sőt azt kell mondani, hogy ez a bőség már luxus-szerű.

Mikor a koalíciós kormány idejében a főváros fejlesztésére vonatkozó törvényt tárgyaltuk, én lévén a javaslat előadója, foglalkoznom kellett új hidak építésének kérdésével is, mert sok oldalról ezeket akkor is sürgették. Az általam csinált összeállítást bemutattam az akkori miniszterelnöknek is, aki teljesen osztozkodott a nézetemben. Pédig az a miniszterelnök Wekerle Sándor volt, aki a főváros emelése érdekében többet tett, mint elődjei vagy utódai közül bárki más.

Ime néhány adat.

Európa nagy városai között London az, melyben a legnagyobb összegek vannak befektetve hidakra. És ami épp a hidakat illeti, e város viszonyai mutatják a legnagyobb hasonlatosságot a budapestiekhez. Ott is a folyó jobbpartja a kevésbé jelentős, lakosainak száma is kisebb, mint a másik oldalé s a gazdasági és társadalmi élet is ezen az oldalon van koncentrálna. A város 18 kilométer hosszban nyulik el a folyó két oldalán a Chelsea-hidtól a keletindiai dockokig. E hosszban tizenkét hid köti össze az egyik partot a másikkal, beleszámítva a vasutiakat is. Tehát a folyó minden másfél-kilométeres hosszára egy hid esik.

Budapesten a város északi határától a déliig tizenkét kilométer a távolság. Ezen a szakaszon hat hid köti össze a két partot, beleszámítva a két vasuti hidat is. Nálunk tehát csak minden két kilométerre esik egy hid. E szerint tehát rosszabbul lenénk ellátva, mint a londoniak.

Csak hogy itt tekintetbe kell venni az egyéb körülményeket. A londoni hidak forgalma oly óriási, hogy azt a miénkkel alig lehet összehasonlítani. Aki valaha is látta a nappal valamely órájában azt a nyüzgő tömeget a járműveknek azt a szakadatlan sorát, mely a London-bridgen szüntelenül hullámszik, az csak csodálkozhatik azon a kijelentésen, hogy a mi hidaink erősen vannak igénybevéve.

Amellett vegyük tekintetbe az angol nép gazdaságát és a mi szegénységünket.